

Leto IV.

Izhaja vsakega 1. in 15. v mesecu. Letna naročnina 25 Din, za inozemstvo 40 Din.

NA MEJAH

Štev. 2.

Ček. račun št. 12.886
Telefon Jesenice 625
Uprava in uredništvo:
Jesenice, Krekovdom

Jesenice, 15. januarja 1939

Križman Andrej:

Dobri pastir

Bog je sonce, je najvišja Luč.

Njeni žarki so dobrota božja.

En sam žarek je zadosti, da razsvetli človeško srce.

Iz njega iskri kakor skozi kristal lomljena v drohce božja lepota.

Kdor jo vidi, je vesel, ker je našel dobrega človeka.

Z njim je našel božji odsev, v tem smer in pot do Boga.

Mnogim se je Bog odkril tako: Našli so človeka z Lučjo v srcu.

Videli so jo, vstali in so šli za njo.

Napačna je zato misel, da prihaja razsvetljenje samo iz razuma.

Zgrešeno je tudi mnenje, da je najvišja odlika: imeti razum, hiter in oster kakor brušen meč.

Ko sem bil še mlad študent, me vsi dokazi iz razuma niso pritegnili. Učenost profesorjev me je pustila ledeno hladnega in postavil sem ji nasproti v borbo svojega duha. Dve leti mlajši sošolec pa me je brez dokazov popeljal k Bogu, čeprav mi v boju »z uma svitlim mečem« nikoli ni bil kos.

Kolikorkrat sem zato tudi čital Gospodovo besedo apostolom: »Vi ste luč sveta,« nikoli nisem mislil na ono luč, ki prihaja iz razuma, ampak vedno le na ono, ki prihaja iz dobrotne srca.

Luč iz razuma kaže brezkompromisno v bodočnost, odreja smer z bliskovito naglico; odreja z diktatom, ki ne trpi ugovora, dejanja v trenutku.

Luč iz srca nikamor ne hiti. Ob tem, kar je, hoče obstati, to razsvetliti, ogreti, iz teme in nevednosti rešiti.

O taki luči govori Gospod svojim učencem, take hoče v delu svojih svečnikov.

Radi črede, ki jo bega svet, pastir zato čaka, da se čreda zbere, se razgleda iz trenutne zmede in gre potem za njim. Če katera ovca zbegana zabrede, gre za njo, da jo najde, jo zadene na svoje rame in jo nese na svoj dom.

Zgodba o dobrem pastirju bo za vse čase ostala najpopolnejša slika, najlepši vzor vsem, ki jih je najvišja Luč poklicala, da svetijo božjim otrokom domov.

Ideal, vzor duhovnikov je to.

Z njim je prišel pred dvajsetimi leti na Jesenice razmeroma še mlad g. svetnik Kastelic. Te dni obhajajo spomin na to.

Morda nikjer v našem narodu borba okrog Kristusa ni tako slikovita, tako izrazita, kakor prav na samih Jesenicah.

V dvajsetih letih je bilo ob g. svetniku točno dvajset duhovnih tovarišev — njegovih sobojevnikov za božje kraljestvo. Vsi so šli skozi to borbo, vsak s svojim značajem in svojimi meto-

dami, da bi osvajali in zmagali. Vsi so hoteli to borbo prilagoditi svojemu pojmovanju, vsi so hoteli za svoje pojmovanje in metode osvojiti tudi župnika.

Mislil, da je v izraziti jeseniški borbi okrog Kristusa in v pestrosti značajev teh dvajsetih kaplanov ležala največja nevarnost, da g. Kastelic v vihuri in trenju pozabi na vzor dobrega pastirja. Bili so med njimi vsake vrste, tudi taki, v katerih je razum prevladoval, da so pritiskali

Č. g. duh. svetnik Kastelic Anton

z ognjem mladih častnikov, da bi bil pri vodstvu fare odločilen hladen razum.

Pastir pa je poznal čas, ljudi in nevarnosti. Pastir Kastelic je razumel časovna trenja. Vedel je, da njegovi častniki želijo samo dobro. Nikoli jih ni oviral v njihovem razmahu. Očetovsko vesel je bil skupnih zmag. Toda nikoli jim ni sledil tako daleč, da bi mesto pastirja postal vojak.

Zdelo se je včasih, kakor da ni mogel slediti zahtevam časa in usmerjati bodočnosti. Toda nikoli ne zato, kakor da ne bi razvidel zgrešenih in pravih smeri, ampak zato, ker mu srce ni pustilo. Pastir je hotel ostati pri čredi faranov in jo varovati, da se jih čim manj izgubi, da jih čim več ostane v katoliški duhovni skupnosti. Kakor zdravnik odlaša z operacijo in pred njo izrabi vso svojo vednost, tako je delal tudi on v dušnem pastirstvu.

Dvajset let borbe za Kristusa je vodil g. svetnik v svitu parabole Dobrega pastirja.

To je največ, kar mu morem priznati. To pa je tudi zadosti, da so mu Jesenice lahko hvaležne.

Mimo vsega, kar je storil za Jesenice kot javni delavec in kot varuh božjega svetišča, blesti njegova težnja: biti dober vsem. Bil je

Z Jesenic

Po volitvah. Povolivno razpoloženje, ki je trajalo nekaj dni kot odmev volivne napetosti, je danes že popolnoma ponehalo. Iz pozabljenosti ga skuša dvigniti zlasti g. dr. Stanovnik in njegovi prijatelji. Ker pri volitvah niso uspeli, da bi dobili zaupanje naroda, so se vrgli na polje svoje stroke in pridno ali sami tožijo ali pa zastopajo tožbe svojih redkih privrženecv proti našim ljudem. Na ta račun je padla že marsikatera pikra opazka, ki je pa iz vljudnosti ne maramo priobčiti. Pač pa bomo v eni prihodnjih števil objavili nekaj zanimivejših odlomkov iz sodnega postopanja.

Zimski šport. Visok sneg, ki je zapadel v zadnjih tednih, je spremenil obličje Jesenic. Povsod sama belina, le okoli Hrenovice je »dovolj čist zrak« počrnil vso snežno belo odejo. (Dnevnik »Slovenec« je nekdo potegnil z opazko, da je ta črnina kar zdrava in da so druga mesta še bolj črna kakor Jesenice okoli Hrenovice.) Tudi ljudi je zima temeljito spremenila. Skoraj dobesedno vsi Jeseničani hodijo po ulicah po svojih dnevnih opravkih v zimski športni obleki. Mamice celo v trgovine zahajajo nakupovat s sankami. Posebno močno je zasedena občinska cesta v Rovte (k Sv. Križu). Zasedli so jo smučarji in sankarji. Pri nedeljskem sankanju stoji ob tej cesti policijski stražnik. Pravi jo, da zato, da zapiše vse primere, če se kdo polomi.

Nov načelnik železniške postaje. Jeseniška železniška postaja je dobila novega načelnika v osebi g. Janeza Lavrina. G. Lavrin je bil do sedaj načelnik postaje v Rajhenburgu. Na novem mestu mu želimo obilo uspeha.

Nedeljski klubski dan Fantovskega odseka in ASK »Gorenjca« na Črnem vrhu nad Jesenicami je izredno uspel tako po polnoštevilni udeležbi kot po doseženih rezultatih. Spored je obsegal veleslalom za seniorje, juniorje in da-

me ter sankaske tekme članov; veleslalom s Španovega vrha v dolžini 1800 m z višinsko razliko 350 m in 22 vrati; sankaska proga s Črta vrha do gostilne Kopačar pri Sv. Križu, v dolžini 2600 m, z višinsko razliko 380 m.

Pri veleslalomu je startalo 16 seniorjev, 24 juniorjev in 2 dami; pri sankaski tekmi 19 članov.

Rezultati:

Veleslalom seniorji: 1. Znidar Emil 3:22.2; 2. Zvan Davorin 3:30; 3. Zvan Lojze 3:23.1. Juniorji: 1. Brtoncelj Jože 3:35; 2. Spec Ivan 3:36.7; 3. Ravnikar Rad. 3:48.2.

Sankaska: 1. Čufer Dori 2:14; 2. Tomazin Tone 2:19; 3. Savinšek Marjan 2:20.

Razveseljivo je, da se mladina v vedno večjem številu družu v športno reprezentativnem Fantovskem odseku in ASK »Gorenjec«, ki pripravljata močno organizirano in tehnično uglajeno četo zimskih športnikov, ki po do sedanjih rezultatih obeta nepremagljivo smučarsko elito, ki bo mogla vsikdar častno zastopati gorenjski šport ne samo doma, ampak tudi v tujini.

Tekme so potekle v vzorni organizaciji in disciplini brez vsake nesreče. Vodstvu in tekmovalcem gre vse priznanje za njihov trud in žrtve, ki jih doprinašajo za čim popolnejše oblikovanje naše telesne kulture.

Vsi drsalci na Krekovo drsališče

Krekovo drsališče je odprto vsak dan od 8. do 11. ure dopoldne in od 4. do 10. ure zvečer. Enkratna vstopnina za člane je 1 din, za nečlane 2 din. Sezonske izkaznice za člane so po 15 din, za mlade 10 din, za naraščaj 5 din, za nečlane 30 din. Vstopnice se dobe v pisarni Krekovega doma.

Clanski sestanki Fantovskega odseka so redno vsak ponedeljek od 8. do 10. ure zvečer, za mlade isti dan od 7. do 8. ure zvečer. Vsakokratna predavanja so objavljena na društveni oglasni deski.

Gorje

Naša ZZZ stalno raste. Udeležba na sedaj uvedenih rednih sestankih prča, da je strokovni plug v pravi brazdi. Na sestankih so predavanja v ciklu o socialni zakonodaji, tolmačijo se sprotne vprašanja z izčrpnimi razlagami. Delavci, posnemajte svoje tovariše in obiskujte se.

vedno razviden, toda hote nikoli oster kakor brušen meč. Zato tudi naglice ni ljubil, diktat mu ni bil lasten. Misli je preveč na človeško revščino in do obotavljanja preudarjal, kako bi jo otel.

Včasih smo se jezili zato. Premalo smo mislili na Dobrega pastirja. Gospod svetnik Kastelic je mislil na to in Jesenice osvajač za Boga z Lučjo iz dobrotnega srca.

Pomanjkanje stanovanj na Jesenicah

K II. občnemu zboru stavbne zadruge „Družina in dom“ dne 3. I. 1939.

Jesenice so v zadnjih desetletjih naraščale tako naglo, da se le redka naselja v državi morejo z njimi primerjati. Nekdaj skromna plavžarska vas je postala trg in v zadnjem času celo mesto. Pripomoglo je k temu več okoliščin. Najprej položaj Jesenic kot izhodne točke na štiri važne prehode v inozemstvo, zlasti pa kot centrum naše železne industrije. Jesenice štejejo danes blizu osem tisoč prebivalcev in spadajo torej med večja slovenska mesta. Naravno je, da z naglo naselitvijo ni mogel korakati stavbni razvoj mesta. Pomanjkanje stanovanj je nastopilo zlasti s predlanskim povečanjem tovarne KID. Privatna iniciativa, pa tudi skrb občine in gospodarskih organizacij je sicer zgradila že mnoga stanovanja, toda še daleko ne dovolj. Da bi se temu občutnemu pomanjkanju stanovanj odpomoglo in zlasti, da bi tudi resno in varčno delavstvo moglo priti do lastnih domov in si tako ustvariti enega važnih pogojev za srečne in zdrave družine, se je po iniciativi župnika g. Andreja Križmana, takratnega kaplana na Jesenicah, ustanovila (leta 1937.) zadruga »Družina in dom«. Zadruga je kupila od Marije Rekar zemljišče v izmeri 14.784 m². G. Križman je v imenu zadruge zaprosil pri KID za posojilo, ki se je sklenilo v taki obliki, da je KID plačala celo kupnino Mariji Rekarjevi, zemljišče pa prepisala na svoje ime z obvezo, da ga spet prepiše na »Družino in dom«, kadar ji ta zemljišče plača. KID se je obvezala, da odstopi to zemljišče »Družini in dom« za zadrugne člane, ki pa morajo biti uslužbenci KID, za 15 din od m² ceneje od nakupne cene. Tako je tudi KID voljna prispevati k omiljenju opisane stanovanjske krize.

Odbor zadruge, ki je bil izvoljen na prvem občnem zboru 28. septembra 1937, je zaprosil ministrstvo za socialno politiko in narodno zdravje za nizko obrestno posojilo v višini 2 milijona dinarjev. Mestna občina Jesenice, ki je v zadnjih letih pokazala toliko smisla in iniciative za socialno zboljšanje občanov, je velikodušno prevzela jamstvo za to posojilo. Za posredovanje

Tako je mnogi Jeseničan našel v njem do brega človeka in v tem smer in pot do Boga. Borba okrog Kristusa je zato ves čas ostala lepa in čista, kakor mora biti borba za Boga.

»Dober pastir da življenje za svoje ovce.« Dvajset let življenja je dal pastir za Jesenice. Bil jim je dober pastir. Bog ga jim še dolgo ohrani!

za dosego tega posojila so bili-naprošeni ministri dr. Korošec, dr. Krek in dr. Kulovec, senator Smodej, mestna občina Jesenice, Zveza Združenih Delavcev in JRZ. Borza dela v Ljubljani, kot organ ministrstva za socialno politiko, je prošnjo za to posojilo odobrila ter odposlala v Beograd v končno rešitev. Ob priliki obiska zastopnika ministra dr. Cvetkovića na Jesenicah, je zadruga po svojih odposlancih izročila zastopniku ministra spomenico o tej zadevi.

Tudi na terenu samem so se izvršila važna predstavna dela. Pred vsem je treba omeniti, da je bil osvojen sporazumno z mestno občino stavbni načrt za posamezne stavbne parcele. Ta načrt je znatno boljši od onega, ki ga je dala zadruga izvršiti kmalu po prvem občnem zboru. Sedanji načrt predvideva ob državni cesti dvonadstropne stavbe v strnjem sistemu. Za občestnimi parcelami so predvidene enonadstropne hiše in v ozadju pri mestnem zavetišču visokopritlične stavbe. Z zgraditvijo ceste do mestnega zavetišča so dobile dohodno cesto tudi parcele stavbne zadruge. Ko se je gradil vodovod do zavetišča, je dala zadruga na posameznih parcelah montirati odvodne odtube.

Dosedaj je zadruga zaprosila pri KID prepis zemljišča za pet svojih članov. Zanima se za nakup še nadaljnjih sedem članov. V teku leta so pristopili štiri novi člani, dva sta pa izstopila, ker sta se preselila z Jesenic. Na občnem zboru je bilo predlagano, da se pri KID vloži prošnja, da bi tovarna prevzela nase nekaj bremen za ceste k parcelam. Sprejet je bil tudi predlog stalnega zastopnika KID v odboru zadruge g. upravitelja Lukmana, da se začne tiskovna akcija po časopisju v korist zadruge. Predlagalo se je tudi, da bi se vse hiše stavbne zadruge zidale po enotnem načrtu. Pri volitvah je bil izvoljen v glavnem prejšnji odbor s predsednikom Novšakom Viktorjem. V odbor je bil sprejet tudi t. č. stalni zastopnik občine g. Franče Bertonec.

Družinam temelje

Ne ravno rožnato socialno stanje gorenjskih družin, ki se v velikem številu preživljajo s kruhom industrije, priganja starše k skrbni vzgoji svojih otrok, da jih že takoj pri vstopu v samostojno življenje ne zgrabi neusmiljeni življenjski tok, ki zmrvu in trpinči vsakega, ki ni za borbo z njim pripravljen. Tako je potreben skrbne vzgoje mladenič, ki ga pota družbe kar prežgodaj sprehaja pod bremena, ga vrinejo v kolesje družbenega stroja ter mu naprtijo na rame odgovornost ne samo zase, ampak tudi za nastajajočo družino in njen razvoj. Kar pade na mladega moža, pade tudi na ženo, čeprav posredno, in njeno breme je tem težje, čim večja je družina in čim manjši je možev zaslužek. Tako vidimo vsak dan, da je neurejeno socialno razmerje eden prvih povzročiteljev razrvanih

družinskih razmer. Pri tem se ni čuditi, če prva podleže tista, ki za časa svojega dozorevanja ni hotela uvideti potrebe, da se podvrže čim skrbnejši vzgoji, da postane sposobna biti v družini jedro, ki daje obliko in smisel, vzgonsko silo in tisto težnjo ohranjanja, ki zamore premnogokrat nadomestiti pomanjkljivosti moževih prehranjevalnih sposobnosti in možnosti. Pri vseh poskusih, kako ublažiti življenjske tegobe in se umakniti neprimlikam, bi nam moral biti eden prvih vprašanj, kako vzgojiti žensko mladež, da bo kos težkemu poslanstvu matere in gospodinje.

V zadnjih letih se je v tem vzgojnem pogledu premnogo grešilo. In ta greh, ki je presenetil trezno družbo, se je porodil ob botrovanju tistih intelektual, katere je preslepila pretirana težnja po emancipaciji, zakaj v njih se je s silo

zatrli povsem naravni čut materinstva z odporom proti dolžnostim gospodinje. V nekaki enakosti z moškimi so videli zmagoslavje svoje nepotrebne borbe in v tem poletu in trenutnem vznemirjenju se je utapljal smisel za družinsko ognjišče in temu plazu mestne in malomeščanske družbe se je tu in tam priključilo navdušenje in ploskanje delavske ženske mladeži.

Da je bilo tako in nič drugače, nam dokazuje pogled v statistiko obiskovalk državnega toleda tečaja na Jesenicah, ki je bil in je brezplačen. Ob ustanovitvi leta 1921. je bilo vpisanih 128 gospa in deklet, ki so redno obiskovale pouk. (Pripomniti moramo, da se v tem tečaju poučuje toledo, vse vrste belega vezenja, pletenje, kvačkanje, narodni vez in tkanje preprog.) Torej vse za družino in umno gospodinjo. Zaradi prevelikega števila priglasi se je moral vršiti pouk trikrat dnevno. Obiskovalk z Jesenic je bilo 104 in 24 z Javornika.

Nerazumljivo popuščanje in zanemarjanje vzgoje je najtočneje prikazano v strahotnem padanju obiskovalk. Namesto da bi se njihovo

število zvišalo, je padlo do letos na 14 vpisanih in sicer samo 5 z Jesenic, 4 iz Kranja, ostale iz okolice. Od vseh vpisanih pa obiskuje redno pouk samo 8 učenk, ostale pa stalno izostajajo.

Takšna je statistika danes na vzgojnem tečaju, ki je brezplačen. Namesto vsaj 200 obiskovalk, jih je vsega samo 8. Torej vsaj tukaj ne drži izgovor češ, da gnotne razmere ne dopuščajo. Kje se vzgaja in kako se vzgaja ostala ženska mladina, ki je zapustila šolske klopi? Doma je in pomaga pri gospodinjstvu, bi se glasil odgovor. Prav! Toda, ko stopi v zakon, bi bilo komaj dovolj, da bi bil mož šivilja, perica in kuharica.

Na to, tako važno življenjsko vprašanje bi bilo treba gledati bolj trezno in skrbno in treba bi bilo najti novih možnosti in virov, kako omogočiti ženski mladeži splošno vzgojo gospodinje in matere, da se osnovne celice naroda in države okrepe v čim večji meri. V primeru slabega ali mlačnega odziva bi bilo treba ubrati zakonsko pot po najnovejših vzorcih naprednih narodov in tako zagotoviti pravilno razrast družin.

„Razor“

(Ob začetku gibanja gorenjskih dijakov)

»Z Bogom za narod«

Vsako človekovo dejanje ima svoj vzrok nekje. Ničesar človek ne stori tja v en dan, ampak vse je vsaj kolikor toliko premišljeno. Kajti človek kot umno bitje ne more storiti nekaj, kar bi vsaj delno ne imelo stika z resnico, kar bi vsaj delno ne bilo prav.

Vsako gibanje tudi, katero se pojavi v človeški družbi, ima svoj vzrok. Pojavila se je potreba po nečem, katera je to gibanje sprožila. Vsa človeška družba se danes nekam čudno prebujala. Mora biti res nekaj posebnega v ozadju, kar ne pusti družbi, da bi mirno živela. Vse se organizira. Zakaj? Kajti »dobro« kakor »zlo« oba vidita v organizaciji svoje uspehe. Satan je udaril s svojim delom na polje organizacije in prav po organiziranosti zla žanje svoje uspehe. Zdi se in je videti, da bo kmalu vsa človeška družba zastrupljena z zlom in za to, kar je dobrega, kmalu ne bo več prostora. Organizacija pomaga, da se zlo širi. Saj če pogledamo po svetu, naše sosedne države, kako znajo na organiziran način uničevati dobro, katerega propagira sv. Cerkev. In tudi uspehe imajo sijajne, ker organizacija ljudi privlačuje.

Človek je po svoji naravi ustvarjen za red, ker je ustvarjen za Boga, ki je red sam. Zato se človek (normalen) v neredu težko vidi. Organizacija pa je ona činiteljica, katera pomaga redu do veljave in zato pa vleče ljudi nase. Toda žal, da mnoge in mnoge organizacije izrabljajo red v svoje zle namene in človeka ne vodijo h končnemu redu, k Bogu, ampak uporabljajo red le toliko, da ljudem zastrupljajo smisel življenja, da ljudi trgajo od Boga, za katerega je vsak človek ustvarjen.

Tudi jeseniško dijaštvo je čutilo, da bo tudi za dijaštvo organizacija koristna in privlačna. Zato so se potrudili in ustanovili dijaško počitniško društvo »Razor« za radovljjski okraj s sedežem na Jesenicah. Lepa misel, koristna misel in hvalevredna misel našega katoliško mislečega dijaštva. Z veseljem mo-

ramo pozdraviti to delo požrtvovalnih mladeničev, v katerih ni izumrl čut do svete Cerkve in do slovenskega naroda. »Z Bogom za narod« je njihov program. Bog jim je cilj njihovega dela, zato mislim, da ni nikogar med vami, kateri bi nasprotoval temu požrtvovalnemu, pravilno usmerjenemu delu naše jeseniške, katoliško-versko navdahnjene in narodno zavedne mladine.

Steber jeseniške izobraženosti, mladost je začutila potrebo, da edino ono delo koristi človeški družbi, katero je začeto, nadaljevano in skončano z Bogom. Tega se zaveda naša jeseniška dijaška mladina in to tudi kaže na zunaj s svojim lepim, krščanskim življenjem.

Organizirala se je jeseniška dijaška mladina, da bi člani v tej novi organizaciji, oprti drug na drugega bili bolj močni in lažje kljubovali zlu, katerega tudi na Jesenicah ne manjka. Da bi se v organizaciji pri skupnih sestankih drug drugega bodrili in drug drugemu dajali smernice pri delu. Ni to posebno strujarstvo, ločeno od prosvetnega društva, ampak to je le organizacija mladih, izobraženih moči, katere bodo ob vsakem času na razpolago jeseniškemu prosvetnemu društvu in tako pomagali dvigati ugled naše prosvete.

Vam pa, dijaki, kličem: Nadaljujte delo, katerega ste začeli. Nadaljujte ga, kakor ste začeli. Začeli ste z Bogom, nadaljujte z Bogom. Bog in Njegova volja naj vas vodi pri vašem delu. Upoštevajte voljo vašega duhovnega vodje, ki bo vedno strogo motril vaše delo in ga varoval plevla. Kajti med vsako še tako dobro in koristno delo se rad ugnezdijo hudobni duh. Če tudi ne bo mnenje duhovnega vodje vedno vaše mnenje, udajte se. Duhovni vodja bo motril vaše delo s stališča večnostnih resnic. Kar bo z resnico v skladu, z ono resnico, katero uči sveta Cerkev, bo odobral, proti vsemu drugemu pa bo začel boj. Bodite prepričani, da resnica še nikdar ni propadla. Ampak je iz bojev izšla vedno kot zmagovalka.

P. J.

Razne kipe za poročna darila, ima v zalogi trgovina Krekov dom

stanke. Pristopajte vsi v ZZD, da zaščitite sebe in svoje družine.

Grozeči glas opozicije, ki je pred volitvami pretela, da bo naše prosvetne domove spremeni v stanovanja svojih pristašev, se je porazgubil. Mi smo ostali tam, kjer smo bili, oni pa tam, kjer so si postlali.

Kat. bralno društvo je priredilo za božične praznike dramo »Ugasle oči«, ki je lepo uspela. Igralci so pod spretno režijo brata Poldarja Tona zadovoljivo in prepričevalno rešili svoje vloge, za kar smo jim hvaležni. Takih predstav si še želimo.

Fantovski odsek je, kot je bil ves čas, trdnjava katoliške misli in dejavnosti pri nas. Vsakotedenski sestanki so polnoštevilno obiskani. Tako tudi telovadba, orodna in prosta ter gimnastika. Članstvo se je že precej pomnožilo in upamo, da bo šlo delo še bolj v klasje, ko pride k nam novi duhovni vodja, katerega smo doslej pogrešali.

Kraji in fare Gorenjske, dopisujte v naš list, ki naj bo ogledalo naše delavnosti in katoliške skupnosti.

Dovje

Prosvetno društvo je uprizorilo o božičnih praznikih Bobnarjevo dramo v 4. dej. »V borbi za svobodo« ali »Izdajalec z Visokega«. Igra je zgodovinska iz za časov, ko so Turki vpadali na Kranjsko in je zelo primerna za podeželske odre in jo zato priporočamo vsem brat-skim društvom. Naslov avtorja je: Pavel Bobnar, Senčur pri Kranju. Na našem odru smo uprizorili reprizo in sicer precej dobro. Slabše so bile le nekatere skupine štatistov. Priporočamo, da se štatisti tudi bolj udeležujejo vaj. Ni tako, ako nima dosti govoriti na odru, pa je dosti samo ene vaje. Ne ve pa, da priigri s tem početjem škoduje vsem igralcem.

Na programu imamo zopet novo igrano »Moderni dekletci«, o kateri bomo poročali drugič!

Koroška Bela

Kako smo silvestrovali?

Vsi prijatelji smeja in dobre volje so prišli ta večer na svoj račun. Dramski odsek K. P. D. na Koroški Beli, nam je za ta večer pripravil

Črni vrh vabi

Najlepše in najidealnejše pribežališče gorenjskih smučarjev — Črni vrh nad Jesenicami, ki ima široko odprto oko bleščečih smučišč na vse vrhove Karavank tja do Triglavskih snežišč in še dalje, vabi v svoje naročje, ki je polno zimskih radosti in sonca za vse.

Črni vrh vabi na svoje bele poljane, da se napijete z zrakom življenja in ob vsem tem je na stezaj odprta kočna ASK Gorenjca, ki nudi vse za telesno okrepilo v najbolj točni gorenjski jedi in pijači. V koči je 20 skupnih ležišč in dve postelji. Nizke cene, točna in domača postrežba.

Črni vrh vabi na svoje bele poljane, kjer se preliva sonce in zdravje.

veseloigro »Raj potepuhov«, ki je bila igrana v splošno zadovoljstvo občinstva, ki je z glasnim ploskanjem nagradila igralce. Sodelovala je tudi društvena godba. Igra se bo v nedeljo 8. t. m. ob 8 zvečer ponovila, na kar opozarjamo posebno one, kateri ste prijatelji dobre zabave in igre še niste videli.

Fantje smučarji, člani Fantovskega odseka, zelo pridno trenirajo in se pripravljajo na tekme, katere priredi Zveza fantovskih odsekov vsako leto. Lanske tekme v Črnem vrhu in v Planici so vzbudile zanimanje tudi pri naših fantih, zato upamo, da se bo tekem letos še več fantov udeležilo.

Tukajšnji opozicijonalcem so zelo razočarani, ker se jim sanje o dr. Mačkovih zmagi nočejo in nočejo uresničiti, mogoče, da tudi zaradi tega čakajo, da se bo oglasna deska K. P. D., katera se sedaj leži tam, kamor so jo v svojem junaštvu vrgli, sama ali pa z Mačkovim pomočjo dvignila na svoje mesto, toda na to mi ne bodo čakali.

Male in velike trgovske knjige, vse dobite v trgovini Krekovega doma

Cerkveni vestnik

Poroke: 1. januarja Vener Janez, tov. delavec iz Hrušice, in Stermšek Alojzija iz Hrušice 60; Heidenkummer Viljem, urarski pomočnik, Gosposvetska c. 6, in Pasar Helena, Gosposvetska c. 24.

Rojstva: 1. januarja Milan Herman Podpac, sin Teodora, tov. del., Pod Gozdom 7; 3. januarja Albert Sovine, sin Alberta, tov. delavca, Cesta na Golico 5.

Smrti: Mesar Marija, posestnica, Jesenice, Gosposvetska cesta, stara 68 let, je umrla 3. januarja.

slavko Savinšek:

Med Mežakljo in Mirco

(Dalje)

Še ko je bil med množico, je čutil Dreja, da se mu nekaj motovili pod nogami, a ni utegnil pogledati, kaj naj bi bilo. Ko pa se je iztrgal iz množice in potegnil za seboj Milko in sta stopila na kolikor toliko prosto cesto, se je vzel po njem psiček in pričel glasno lajati od veselja.

»Ja, Amorček, kje si se pa ti vzel? Kje imaš pa Marjanico. Glejte, gospodična Milka, izmed tolikih me je spoznala!«

Pobožal ga je po drobni glavici, psiček pa mu je vesel obliznil dlan, od veselja zalajal in stekel pred njim. Bil je Marjančin psiček.

»Gotovo je bila Marjanica tod kje, pa jo je revšče izgubilo, zdaj pa zasledilo mene in se mi obesilo. To vem, da je Marjanica v skrbeh zanj!«

»Brž vas je spoznal, gospod Dreja!«

»I seveda, saj sva prijatelja, četudi je včasih malo ljubosumja med nama, kadar se oba laškava Marjanici. O, kako je hud, krot, če me Marjanica malo poboža, zanj se pa ne zmeni! Toliko časa bevska nanjo in jo vleče za krilo, da ga mora vsaj ogovoriti!«

»Kako se živalica naveže na človeka!«

»Pa bi se človek na človeka ne!« uide Dreji. Rjave oči ga pogledajo vprašujoče in kara-

joče obenem. Dreja čuti ta pogled, a mu ne da odgovora, niti z očmi ne.

»Ali pa ne bo huda Anica, ker je niste počakali?«

»Čemu pa ni prišla, kakor mi je obljubila? Saj sem jo čakal in čakal in še vi ste mi pomagali!«

»Pa vendar ne bi rada videla, če bi se jezila na vas zaradi mene.«

»Le nič se ne bojte, gospodična! Nisem je čakal prvokrat zaman; pa mi bo že oprostila, meni in vam!«

Nehote je primerjal, ko sta šla dalje, v mislih Anico in Milko in dasi se je sem ter tja ozrl nazaj, če bi slučajno le zagledal Anico za seboj, vendar mu je od časa do časa obstal pogled na Milki. Vedno je odkril kaj novega na njej, kar mu je bilo dozda neznanega. Ker dozda je imel oči samo za Anico, druge je videl le tako mimogrede. Najbolj pa so ga vlekle Milke oči. Vedno in vedno je iskal za njimi. In kadar sta se slučajno s pogledi ujela, je planila v Milkin obraz prav lahna rdečica in nenadno ji je močnejše utripalo srce. Pekel jo je molk in ji ležal težko na duši.

»Kdaj pa odidete v Prago, gospod Dreja?«

»Menim, v nekaj dneh.«

»Kaj, tako nenadoma? Ali nimate kmalu počitnic?«

»Saj tudi v počitnicah lahko študiram gori. Rad bi se pripravljaj za izpite že zdaj, da jih v jeseni pričnem takoj polagati.«

»Premalo ste si oddahnili.«

»E, kaj! Najbolje se počutim v mestu. Tam se človek izgubi in ne vidi ne znanca ne domačina. Tako najlaže pozabi vse in vsi nanj!«

»Saj ni res! Doma tukaj marsikdo misli na vas, četudi ste daleč.«

»Dvomim! Kdo neki? Ubog študent ni bog ve kako privlačen za lepe spomine in še lepše nadeje!«

(Dalje prihodnjič)

Dijaški vestnik

Na praznik sv. Treh kraljev je dijaško počitniško društvo »Razor« priredilo družaben večer v mali dvorani Krekovega doma na Jesenicah. Udeležba je bila proti pričakovanju prav lepa in večer domač in prirčen. Namen tega družabnega večera je bil: a) navdušiti dijaštvo za »Razor«; b) razložiti staršem namen in pomen tega društva. Otvoril je družabni večer v imenu predsednika podpredsednik in duhovni vodja s kratkim nagovorom. Nato je tov. Čop podal nekaj misli o »Razoru« in prebral udeležencem pravila društva »Razor«. Potem se je razvila zabava. Nekaj pesmi je zadonelo iz mladih grl in vsi, ki so gledali veselost mladih fantov, so se navzeli mladosti za tisti večer in so z veseljem zapustili dvorano.

*Vsi agitirajte za naš list!
Zahtevajte „Na mejah“ v
gostilnah in kavarnah!*

Za elektriko

vse najcenejše in ugodnejše pri

Jože Markež

elektrotehnično podjetje

Jesenice, Murova, tel. 605

*Varno
naložite svoj
denar!*

HRANILINCA IN POSOJILNICA NA JESENICAH

obrestuje vse stare in nove vloge po 4%. Nove vezane pa po 5%. Vaš denar je varno naložen pri njej. Zanj garancirajo hranilnične rezerve, kakor tudi vsi združni člani z vsem svojim premoženjem. Najmanj stokratna je ta garancija.

Pijte in jejte poceni in dobro

Kdor hoče poceni jesti, pride

v Krekov dom

Kdor hoče dobro jesti, se abonira

v Ljudski kuhinji

Kdor hoče dobro in poceni piti, mora priti

v Katakombe

Prišla je velika količina izbornih vin. Vsak se lahko sam prepriča, da je to resnica